

Discussiedocumenten uit de Nederlandstalige pers en media.

Origineel beschikbaar via onderstaande links:

<http://nieuws.kuleuven.be/node/14880>

<http://www.simon.ugent.be/project/>

<http://deredactie.be/cm/vrtnieuws/opinieblog/opinie/1.2333246>

<http://deredactie.be/cm/vrtnieuws/opinieblog/opinie/1.2333238>

<https://www.uhasselt.be/UH/Nieuws/Actueel-Nieuws-2014/Open-brief-van-de-rector-aan-de-studenten-van-de-UHasselt.html>

<http://www.demorgen.be/binnenland/wie-tweede-kans-wil-moet-bij-ugent-zijn-b4c733fe/>

Nieuwe test LUCI geeft aspirant-studenten duidelijk signaal via taalcompetentie

Voorspellen dat een aspirant-student zal slagen of niet, kan geen enkele test. Maar er zijn wel enkele indicaties die aangeven of de kans op succes groter of kleiner is. De nieuwe test LUCI, voluit Leuvens Universitair Competentie-Instrument, bekijkt één zo'n indicatie – “maar wel een erg belangrijke,” zegt professor Lieve De Wachter. Zij houdt zich samen met haar team al een aantal jaren bezig met de talige kant van academische vaardigheden. LUCI is vanaf vrijdag 13 maart voor iedereen beschikbaar.

Lieve De Wachter is hoofddocent aan het (net nu jarige) ILT, het Instituut voor Levende Talen. “Studiesucces hangt van veel dingen af – bijvoorbeeld of je de juiste voorkennis hebt, of je studeert, of je gemotiveerd bent... Maar de kans op succes wordt groter als je over bepaalde metacognitieve competenties beschikt. In Angelsaksische studies hebben ze het vaak over academic literacy. Het gaat dan bijvoorbeeld over bepaalde strategische taalvaardigheden. Kan je op basis van een gegeven woord afgeleide woorden plaatsen? Kan je op basis van de context de betekenis achterhalen van een woord dat je niet kende? Kan je de kern uit een tekst halen? Dat zijn vaardigheden die in elke opleiding relevant zijn, van assyrioloog tot architect.”

“We hebben nu een test ontwikkeld waarmee je heel snel achterhaalt of je in voldoende mate over die vaardigheden beschikt – LUCI. Voor alle duidelijkheid: onze test is niét vakgericht, zoals de toelatingsproef voor geneeskunde of ingenieurs. En hij is ook maar een deel van een groter geheel, in die zin dat het oriënteringsinstrumentarium van de KU Leuven bij voltooiing heel wat ruimer zal zijn. Toch wilden we LUCI nu al vrijgeven.”

Hoe is LUCI ontstaan?

“LUCI is gegroeid uit onze ervaringen met TaalVast, een taalvaardigheidstest die we vanaf 2010 bij de eerstejaars van een aantal faculteiten afgenomen hebben. Daaruit bleek een duidelijke correlatie tussen lage resultaten op de test en de uiteindelijke examenresultaten: naarmate je lager scoorde op de test, namen ook de slaagkansen gemiddeld genomen af. Je moet wel goed voor ogen houden dat een correlatie nog altijd geen voorspelling is. LUCI is ook geen toelatingsproef, geen hakbijl. LUCI wil aspirant-studenten helpen bij die ene grote vraag: ‘Kan ik universitaire studies aan?’ Iedereen worstelt daarmee, eender welke studie je beoogt. Die vraag willen we helpen beantwoorden, door ons te concentreren op één aantoonbaar belangrijk luik.”

Wat als ik niet slaag in de test?

“Feitelijke gevolgen zijn daar niet aan verbonden. Maar je krijgt wel een aantal niet mis te verstane aanwijzingen – en mogelijkheden tot remediëring. Zo organiseren we zomercursussen rond academische taalvaardigheid. Je krijgt ook een reeks links naar sites of documenten waar je specifiek rond die problematiek meer te weten komt.

”Geeft LUCI ook een correlatie in positieve zin – hoe hoger je scoort, hoe beter je slaagkansen?

“Niet aantoonbaar. Als je 90 procent scoort op LUCI, maar nauwelijks wiskundige bagage hebt, zal je het lastig hebben bij Toegepaste Wetenschappen. Hoge testresultaten zijn dus zeker geen reden om op je lauweren te gaan rusten. Slagen hangt van zoveel factoren af: inzet, motivatie, tijdsbesteding, noem maar op. Dat kan je met één test natuurlijk nooit nagaan. LUCI is vooral relevant bij een slechte score.”

“Als ik een wat eigenaardige vergelijking mag maken... LUCI geeft aan of je fiets al dan niet in orde is. Maar daarna moet je wel nog fietsen om de streep te halen... En als je bergen wil beklimmen, heb je best ook een flink aantal versnellingen op je fiets staan. Anders lukt het niet. En het is niet omdat je een prachtige fiets hebt, dat je ook zult winnen. Subtiel verschil, maar heel belangrijk.”

Wie wil u er vooral mee bereiken?

“Het zou mooi zijn als we opgepikt worden door de middelbare scholen, om juist daar bij te dragen tot een betere, completere en vroegere oriëntering.”

En wat vinden de vicerectoren van LUCI?

Vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt: “LUCI is een antwoord op de vraag van de minister om leerlingen te ondersteunen bij hun oriëntatie naar het hoger (universitair) onderwijs. Daar is dringend nood aan. De test houdt iedereen die dat wil een spiegel voor: zou ik universitaire studies aankunnen? LUCI wil vertrouwen en steun geven aan jonge en oudere studenten en hen helpen uitzoeken of ze over de nodige capaciteiten beschikken om universitaire studies aan te vatten. De test nodigt studenten met minder goed ontwikkelde capaciteiten voor universitair onderwijs uit goed na te denken op welke manier en waar ze best de ruimte van het hoger onderwijs binnenkomen.”

Vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink: “LUCI is een eerste belangrijke stap in de lancering van het digitaal checkpoint studieoriëntering KU Leuven, waarin de aankomende student geholpen zal worden om een goed doordachte studiekeuze te maken.”

Over SIMON

SIMON is een gratis studiekeuze-instrument dat binnen de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen van de UGent werd en wordt ontwikkeld. Het gaat om een online zelfevaluatie-instrument dat studiekezers toelaat na te gaan welke opleidingen aansluiten bij hun interesses en competenties met als einddoel een studiekeuze te maken die aansluit bij het persoonlijk potentieel. De studiekezers worden gesensibiliseerd over noodzakelijke instapcompetenties in het hoger onderwijs en worden indien nodig doorverwezen naar remediëringsactiviteiten.

Het instrument helpt een studiekezer twee vragen beantwoorden:

- "welke opleidingen interesseren mij?"
- "kan ik de opleiding die mij interesseert aan?"

De [interessevragenlijst](#) werd specifiek ontwikkeld voor de context van het Vlaamse hoger onderwijs.

Voor een antwoord op de tweede vraag willen we voor elke studiekezer een [persoonlijke slaagkans berekenen](#).

Deze wordt uitgedrukt als een percentage en wordt berekend op basis van scores op verschillende tests en vragenlijsten. Deze slaagkansen zijn opleidingsspecifiek! De ene student kan immers hogere slaagkansen hebben voor bepaalde opleidingen, terwijl een andere student betere kansen heeft in andere opleidingen. Zowel achtergrondgegevens (zoals de gevolgde opleiding in het secundair onderwijs), cognitieve factoren (zoals wiskundige vaardigheden en begrijpend lezen), niet-cognitieve factoren (zoals motivatie en academisch zelfvertrouwen) en studeervaardigheden worden in rekening gebracht.

U vindt SIMON via www.vraaghetansimon.be

Predictieve waarde van het instrument voor generatiestudenten

Afhankelijk van de opleiding worden andere predictoren opgenomen in de voorspellende modellen. Als voorbeeld geven we hier de resultaten voor de opleidingen aan de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen.

Op basis van zes predictoren voorspellen we in 77 op 100 gevallen correct of iemand zal slagen of niet. Slagen wordt gedefinieerd als 'het verwerven van alle opgenomen studiepunten binnen twee zittijden'. Dit is een significant betere voorspelling dan op basis van toeval. Dit is echter geen goede maatstaf voor de accuraatheid van de test.

We willen immers heel specifiek de studenten met een zeer lage voorspelde slaagkans identificeren. Nemen we enkel die studenten met een berekende slaagkans van minder dan 13%, dan kunnen we 22% van de niet-geslaagden op voorhand het advies geven dat de opleiding bijzonder moeilijk wordt. **In deze groep haalt onze voorspelling een accuraatheid van 95%.**

De 6 beste predictoren voor slagen zijn:

1. academisch zelfvertrouwen (inzet),
2. uren wiskunde gevolgd in het Secundair Onderwijs,
3. score op wiskundige basisvaardigheden,
4. academisch zelfvertrouwen (begrip),
5. begrijpend lezen,
6. Nederlandse woordenschatkennis.

De voorspellende waarde van het instrument wordt elk jaar verder verfijnd. Op dit moment is het mogelijk slaagkansen te berekenen voor opleidingen aan de 10 van de 11 UGent-faculteiten.

Toekomst

De voorspellende waarde van SIMON wordt vanaf academiejaar 2015-2016 ook binnen andere instellingen (Arteveldehogeschool, HoGent, HoWest en de VUB) onderzocht. Daarnaast wordt de interessevragenlijst en de feedback die we over interesses aan de studiekezer geven, verfijnd. Op die manier willen we de studiekezer maximaal informeren.

© 2013 Universiteit Gent

De onzichtbare drempel

De democratisering van het hoger onderwijs is in de jaren '50 van de vorige eeuw ingezet. Aanvankelijk gebeurde dat met grote sprongen. In recentere decennia zette de evolutie zich minder spectaculair, maar toch gestaag door: het is verrassend hoeveel meer jongeren universiteiten en hogescholen vandaag bereiken dan bij de eeuwwisseling (UGent: 23.255 studenten in 2000, 40.834 in 2015).

De verleiding is groot te denken dat de limiet stilaan bereikt is en de democratisering voltooid (ook in 2000 dacht men dat trouwens al). De terecht grote aandacht voor de vele mislukkingen in het eerste jaar doet sommigen zelfs denken dat er onderhand te veel jongeren in het hoger onderwijs zitten: "de democratisering is doorgeslagen!"

Niets is minder waar. De democratisering van het hoger onderwijs is verre van voltooid.

Geen weerspiegeling

Let wel: "steeds meer studenten" is niet het doel op zich. Niet iedereen komt aan de universiteit het best tot ontplooiing, en we moeten dus ook niet willen dat iedereen naar de universiteit gaat.

Maar dat neemt niet weg dat de samenstelling van het publiek in onze aula's nog altijd geen perfecte weerspiegeling is van onze samenleving: de oververtegenwoordiging van blanke middenklassers blijft erg zichtbaar. De afstand tot de universiteit blijkt voor sommige groepen in onze samenleving nog altijd moeilijker overbrugbaar dan voor andere.

Daar zijn verschillende redenen voor. Intrinsiek talent is er daar evenwel géén van. Formele drempels zijn er niet (er is gelukkig vrije toegang tot ons hoger onderwijs), financiële drempels nauwelijks (dankzij tegemoetkomingen als studiebeurzen en een ruim aanbod aan studentenvoorzieningen).

De onzichtbare drempel

En toch blijken veel jongeren nog over een "onzichtbare" drempel te struikelen. Jongeren die opgroeien in een gezin zonder voeling met de universiteit of de hogeschool, waar een hogeronderwijsdiploma vaak onvoldoende naar waarde geschat kan worden en het noodzakelijke duwtje in de rug uitblijft. Jongeren die in hun omgeving een rolmodel missen, aan wiens voorbeeld ze zich hadden kunnen optrekken. Jongeren van wie het langetermijnperspectief vertroebeld wordt door allerlei alledaagse beslommeringen.

Daarbovenop komen die jongeren terecht in een onderwijssysteem dat zijn traditionele rol als motor voor opwaartse sociale mobiliteit niet meer voldoende weet te vervullen. Als een hervorming van het secundair onderwijs zo broodnodig is, dan wel hierom: niet omdat het niveau van het secundair onderwijs globaal te laag zou zijn, zoals cultuurpessimisten al een paar duizend jaar betogen; wel omdat het er niet langer in slaagt om élk talent faire kansen op ontwikkeling te bieden en zo veel talent verloren laat gaan. Of is het normaal dat we, zonder enige andere voorkennis, pijnlijk accuraat kunnen voorspellen dat mensen die Anne-Sophie of Thomas heten meer kans maken op een universitair diploma dan Kimberley en Yassin?

Wat de Gentse universiteit bijdraagt

Aan de UGent vinden we dat alleszins niet normaal. Toegegeven: ook wij hebben inzake democratisering nog een weg te gaan. Maar we timmeren wel aan die weg. Met onze beleidscel Diversiteit en Gender richten we ons tot die (potentiële) studenten uit ondervertegenwoordigde groepen en ondernemen we daartoe heel specifieke acties.

Zoals een voortraject voor wie recent naar Vlaanderen gemigreerd is en waaruit studenten net die modules kunnen volgen om goed voorbereid aan de start van hun studies te komen.

Zoals het keuzevak "coaching en diversiteit", waarin ouderejaarsstudenten getraind worden tot mentoren die eerstejaarsstudenten begeleiden.

Zoals het project Taalbeleid Academisch Nederlands, waarmee we ervoor zorgen dat alvast de taal niet in de weg moet staan van studiesucces.

Zoals de rolmodellenwerking, die succesvolle studenten die zelf uit kansengroepen komen de kans biedt om in secundaire scholen het verhaal te vertellen van hun persoonlijke studiekeuzeproces, hun successen en struikelblokken, hun eerste dag op de faculteit, de lessen en examens, de proffen, het kotleven, de studiekosten.

Zoals verschillende acties die ouders van de leerlingen uit deze secundaire scholen actief betrekken bij het studiekeuzeproces van hun kinderen.

Zoals de individuele begeleiding die we geven aan studenten met een functiebeperking, omdat die functiebeperking de weg naar het diploma vaak extra zwaar maakt.

Zoals de diversiteitsteams waar geëngageerde medewerkers en studenten in elke faculteit samenwerken om diversiteit zichtbaar, bespreekbaar en activerend te maken.

Stuk voor stuk zijn het acties die, langzaam maar zeker, vrucht afwerpen en de democratisering vooruit helpen.
Het Aanmoedigingsfonds

In die zin waren we verrast dat één van de eerste beleidsdaden van de nieuwe Vlaamse Regering de afschaffing van het Aanmoedigingsfonds was. Dat fonds had net de bedoeling om universiteiten en hogescholen te ondersteunen in hun inspanningen zoals die onder andere door onze beleidscel Diversiteit en Gender geleverd worden. De regering heeft met de afschaffing, wellicht onbedoeld, de indruk nagelaten dat de verdere democratisering van het hoger onderwijs voor haar geen punt van zorg meer zou zijn. Gezien haar engagement durf ik denken dat minister Crevits ons spoedig van het tegendeel zal willen overtuigen.

(Anne De Paepe is rector van de Universiteit Gent.)

De universiteit is niet voor iedereen

De discussie over de democratisering van het onderwijs wordt vaak op een wat vreemde manier gevoerd. Wel waar het beter niet, en niet waar het beter wel zou gebeuren. Wel waar het beter niet zou gebeuren: de nagenoeg grenzeloze toegang tot het universitair onderwijs, welke ook iemands vooropleiding was in het secundair onderwijs, staat vandaag in Vlaanderen niet echt ter discussie.

Iedereen kent ergens wel een nonkel Gust of tante Patricia die, met het zwakst mogelijke diploma van de middelbare school, vlotjes slaagde aan de universiteit. Natuurlijk zijn er zulke mensen, maar ongelooflijk weinig. Afgestudeerden uit bepaalde secundaire richtingen hebben soms ongeveer nul procent kans om in dat huzarenstuk te slagen. Anders uitgedrukt, we kijken graag naar de weinige uitzonderingen, en houden bij onze gulle toegang tot de universiteit geen rekening met de studenten die een vrijwel zekere mislukking tegemoet gaan, en op die manier zelfs een ander diploma, dat beter bij hun mogelijkheden past, uit ontgoocheling en frustratie mis dreigen te lopen.

Er bestaat nog een taboe

En neen, een "goede begeleiding" kan niet alles redden. Hadden experts houtbewerking mij destijds goed begeleid, dan zou ik nog altijd geen goede schrijnwerker, maar een man met weinig vingers zijn geworden. In Nederland geven niet alle secundaire opleidingen toegang tot de universiteit. Maar bij ons is die aanpak voorlopig nog taboe, ondanks de hoge kosten voor de student en voor de samenleving.

Overigens zijn het doorgaans geen jongeren uit minder begoede sociale klassen die mordicus, zonder degelijke vooropleiding, aan de universiteit willen beginnen. Veeleer gaat het om eerder welgestelde jongeren die het er toch op wagen, vaak onder druk van hun ouders.

Minder hoge eisen stellen

Uiteraard mag de universiteit lage slaagcijfers niet compenseren door minder hoge intellectuele eisen te stellen. Dat zou het universitair diploma minder waardevol maken, en jongeren verplichten om een tweede diploma te behalen of naar het buitenland te trekken, twee dingen die voor een nieuwe sociale selectie zouden zorgen.

Want niet iedereen kan dat betalen.

De drempel voor allochtone jongeren

Bij aanvang van dit stuk schreef ik dat tegelijk weinig over democratisering wordt gesproken waar dat wel goed zou zijn. Daarbij denk ik aan de zwakke participatie van allochtone jongeren, vooral jongens. Zij moeten meer dan nu, wanneer zij het nodige talent hebben, aan de universiteit belanden. Dat vergt de nodige aandacht en begeleiding. Mochten jongeren van vreemde origine niet over een adequate vooropleiding beschikken -om sociale, niet om intellectuele redenen- dan bestaat voor hen ook de mogelijkheid eerst een hogeschooldiploma te behalen en daarna, wanneer ze de techniek van het studeren helemaal onder de knie hebben, via een schakelprogramma naar de universiteit te gaan. Een weg die natuurlijk ook voor autochtone jongeren openstaat, nadat ze met succes hun hogeschoolopleiding hebben voltooid.

De juiste persoonlijkheid

Is de democratisering van het onderwijs volledig bereikt? Neen, dat is duidelijk, er zijn nog steeds sociale groepen die onvoldoende participeren. Maar tegelijk betekent democratisering niet dat iedereen recht heeft op een universitair diploma, of hij daar de capaciteiten voor heeft of niet. Trouwens, wat is het nut van zo'n diploma op de arbeidsmarkt als daar nauwelijks kennis, vaardigheden en attitudes tegenover staan? Op veel medelijden hoeft de afgestudeerde in dat geval niet te rekenen.

Overigens zou het interessant zijn om na te gaan wat op dit ogenblik met de zwakste 10 procent afgestudeerden van onze universiteiten en hogescholen gebeurt. Een nauwkeurige analyse, opleiding per opleiding, instelling per instelling zou buitengewoon interessant zijn. Is een diploma een wissel op de toekomst, een garantie voor succes? Niet altijd, denk ik. En gelukkig maar. Niemand heeft het "juiste" diploma. De juiste persoonlijkheid, daar komt het op aan. En bij voorkeur: de juiste persoonlijkheid met een stevig diploma.

(Rik Torfs is rector van de KU Leuven.)

Open brief van de rector aan de studenten van de UHasselt

Beste student

Vorig weekend pleitte mijn collega aan de KU Leuven in 'De Tijd' voor bindende toelatingsproeven. Daarbij worden studenten aan de poort van de unief tegengehouden, zonder dat ze de kans krijgen om ook maar één examen over een vak in de opleiding van hun keuze af te leggen. VUB-collega Paul De Knop gaat nóg een stap verder en pleitte vanmorgen in 'De Standaard' voor quota voor alle studierichtingen – zoals die nu al voor geneeskunde bestaan, waar 4 op de 5 studenten aan de poort tegengehouden worden.

Ik vind bindende toelatingsproeven en quota niet aanvaardbaar – niet in financieel makkelijke, niet in financieel moeilijke tijden. Aan de UHasselt hebben we namelijk heel wat onderzoek naar toelatingsproeven gedaan. Daaruit is gebleken dat er geen betrouwbare testen bestaan die correct voorspellen of een student al dan niet zal slagen. Alle proeven die al eens gebruikt zijn of gebruikt worden wijzen minstens 1 op 5 studenten onterecht af. Dat zijn met andere woorden studenten die wél zouden geslaagd zijn als ze toegelaten waren. Dat is schromelijk onrechtvaardig.

Omdat de overheid wil besparen op hoger onderwijs – wat ik op zich géén goed idee vind – heb ik het voorstel gelanceerd om heel zwakke studenten reeds halfweg het academiejaar verplicht te heroriënteren naar een voor hen meer geschikte opleiding. Dat bespaart niet enkel de universiteit (en maatschappij) geld, maar ook de student (en ouders). Mijn voorstel heeft – en dat zou ik willen benadrukken – enkel betrekking op de zwakste studenten. Concreet: studenten die op alle vakken waarvoor ze een examen afgelegd hebben, minder dan 6 op 20 scoorden. De statistieken tonen immers dat zulke studenten het nooit halen – niet in eerste zit, niet in tweede zit, niet in een bisjaar. Dit zijn de studenten die duidelijk een opleiding hebben gekozen waarin eisen gesteld worden die (ver) boven hun capaciteiten liggen.

Maar door deze studenten – halverwege het eerste jaar – naar een voor hen meer geschikte richting te sturen, besparen we niet alleen. We kunnen hen ook sneller weer op het juiste spoor zetten. Studenten fysica of wiskunde zouden dan, bijvoorbeeld, geheroriënteerd worden naar industrieel ingenieur of naar een professionele technische bacheloropleiding. Of studenten rechten kunnen geheroriënteerd worden naar de professionele bacheloropleiding rechtspraak.

Ik hoop dat ik met deze open brief de ongerustheid en vragen – teweeggebracht door enkele koppen in media vanochtend – heb kunnen wegnemen.

Rector Luc De Schepper

Wie tweede kans wil, moet bij UGent zijn

Universiteit kiest met oriëntatieproef en strenger bisjaar andere koers dan KU Leuven
17-12-14, 07.10u - [SARA VANDEKERCKHOVE](#)

Studenten die in hun eerste jaar buizen, zullen aan de universiteit van Gent probleemloos kunnen bissen. Zo distantieert de UGent zich finaal van de KU Leuven, die overigens niet onder de indruk is van de Gentse plannen.

Universiteit Gent wil nieuwe studenten beter begeleiden tijdens de overstap van het secundair naar het hoger onderwijs. Zo komt er een onlinetool voor scholieren uit het laatste jaar middelbaar en een oriëntatieproef voor nieuwe studenten. Dat bevestigt rector Anne De Paepe.

Studenten in het laatste jaar middelbaar zullen online de oriënteringstest 'Simon' kunnen afleggen. Zo komen de scholieren te weten welke opleidingen in het hoger onderwijs aansluiten bij hun interesses en capaciteiten. De test voorspelt in 77 op de 100 gevallen correct of iemand zal slagen of niet. Ook eerstejaarsstudenten zullen vanaf volgend academiejaar tijdens hun eerste lesweek de Simon-proef afleggen. "Op basis van die testresultaten zullen we voor iedere student individueel een profiel opstellen, de persoonlijke slaagkans berekenen én advies op maat geven", legt De Paepe uit.

Wie heel lage slaagkansen heeft - ongeveer 10 procent van de instromende studenten - zal het advies krijgen om een andere opleiding te volgen. Bindend is dat advies weliswaar niet.

Bovendien wil de UGent geen maatregelen nemen tegen studenten die in hun eerste jaar buizen. "Wie er in het eerste bachelorjaar weinig of niets van bakt, willen we toch een tweede kans geven", benadrukt De Paepe. "Omdat we weten dat heel veel studenten zich na zo'n mislukt eerste jaar toch herpakken."

KULeuven

Hiermee kiest de UGent duidelijk voor een andere koers dan de KU Leuven. Daar zullen studenten die zwak scoren in hun eerste jaar, vanaf volgend jaar zich niet meer mogen inschrijven in dezelfde richting. Concreet gaat het om studenten die voor driekwart van hun vakken gebuisd zijn.

De maatregel kon op behoorlijk wat kritiek rekenen. Niet alleen vonden sommigen de ingreep nogal drastisch, minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) pleitte meteen voor een gezamenlijke aanpak voor alle universiteiten. De vrees bestaat namelijk dat studenten die niet meer bij de KU Leuven terecht kunnen, zullen verkassen naar andere universiteiten.

"Wij kiezen inderdaad voor een andere aanpak", zegt De Paepe. "Het doel is hetzelfde. Ook wij willen hogere slaagcijfers en een minder lange studieduur. Maar studenten met een gebrek aan maturiteit of een slechte studiemethode willen we niet na het eerste jaar afschrijven. Bij ons krijgen ze een tweede kans."

Een tweede kans die ze weliswaar met beide handen zullen moeten grijpen. "Het bisjaar zal wel een pak strenger worden", benadrukt de rector. "Wie na een bisjaar wil verdergaan in zijn richting, moet voor 75 procent van de studiepunten geslaagd zijn. Onze cijfers tonen dat bissers die 75 procent halen, in principe hun bachelordiploma halen. Het aantal mislukking onder de 70 procent is veel groter."

Aanmodderen

Dat de UGent haar autonomie gebruikt om eigen regels uit te werken, juicht de KU Leuven toe. "Maar met hun maatregelen zullen ze de studieduur niet inkorten", zegt vicerector Didier Pollefeyt. "Eigenlijk geef je studenten op die manier nog altijd het recht op een 'probeerseljaartje'. Terwijl wij de groep eruit halen waarvan we weten dat ze geen kans maakt, laat de UGent hen twee jaar aanmodderen."

De voorstellen moeten nog door de raad van bestuur van de UGent bekrachtigd worden. Het is de bedoeling dat de regeling zo veel als mogelijk in het academiejaar 2015-2016 ingaat. De Gentse studentenraad kan zich alvast vinden in de maatregelen.